מספר פל"א 207332/2016

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי

המאשימה **מדינת ישראל**

נגד

הנאשם **אלכסנדר ורלינסקי ת.ז. 306962341**

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עוה"ד מוניר ברהום

הגב' מור משולם

הנאשם וב"כ – עוה"ד עדי ריטיגשטיין

פרוטוקול

ב"כ המאשימה:

הגענו להסכמה לפיה נעתור במשותף לביטול ההרשעה ולחתימה על התחייבות.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה:

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קבלת דבר במרמה, גניבה וזיוף בכוונה לקבל דבר. הדברים עותרים במשותף לביטול ההרשעה וחתימה על התחייבות. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם זייף שיקים שהיו שייכים למתלוננת, שהיתה בת זוגו דאז ומסר אותם לאחר. במסגרת השיקולים להגעה להסדר שקלנו קשיים ראייתיים שנוגעים לשאלת הסכמתה של המתלוננת לחתימה על השיקים, את העובדה שהשיקים יועדו להוצאת משק הבית המשותף של בני הזוג וכמו כן שקלנו את עמדת המתלוננת שבעת גיבושו של ההסדר שוחחנו עימה והיא מסרה כי הזוג חזר לחיות יחד והיא אינה מעוניינת שהמעשים יפגעו בו או עתידו והכסף כמובן הוחזר. כל הדברים האלה נשקלו ולאור זאת אנו סבורים כי ההסדר מתאים והולם ולכן נבקש מביהמ"ש לכבדו.

ב"כ הנאשם:

נבקש לכבד את ההסדר. מעבר לקשיים הראייתיים שאליהם התייחסה חברתי המתלוננת בתיק זה והנאשם קיימו אז ומקיים גם היום משק בית משותף. ההוצאות הללו נועדו בשביל לקיים את הבית

המשותף ולתמוך בבנה הקטין של בת הזוג ולמעשה מתן השיקים ניתן כערובה לחוב שלא על מנת שיפרעו. הכספים הוחזרו אליה במידית. ניתן ל ראות גם מהתסקיר ששירות המבחן שקלו בחיוב להמליץ על ביטול הרשעתו לצד צו של"צ והם מתרשמים שהוא מביע בושה וחרטה אמיתית והבנה לפגיעה שהסב וכי הוא בעל כוחות חיוביים ולמעשה החשש הקשה שלו מנושאים כלכליים נוגע על רקע התפרקות המשפחה, גרושיו מאשתו וניתוקו מילדיו שנמשך גם היום. הנאשם עובד לפרנסתו, מפרנס את הבית ותומך בילדיו מאשתו הראשונה. מדובר בנסיבות מינוריות ולא למטרה אישית. כפי שנאמר סוגיה ראייתית בנוגע להסכמה שלה למתן הכסף והיא ניסתה לבטל וביקשה מהמשטרה לבטל את התלונה ולא רצתה בהליך זה. בנסיבות חריגות של תיק וזה ועל אף העובדה שאין המלצה מפורשת של שירות המבחן אין מקום להרשיע ויש מקום לבחון את הודאתו ותמיכתו בתא המשפחתי שתלוי מאוד בתפקודו התקין של הנאשם ובנסיבות הללו הגענו להסכמה החריגה ונבקש לכבד את ההסכם.

הנאשם:

מה שעשיתי זה לא היה מתוך כוונות רעות. אני מבין שעשיתי טעות באיזה שהוא שלב אבל אני ניסיתי כמה שיותר מהר לתקן את זה ולא היו לי כוונות רעות.

<u>החלטה</u>

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קבלת דבר במרמה, גניבה וזיוף בכוונה לקבל דבר. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, נטל הנאשם שני שיקים שהיו שייכים לבת זוגו, זייף אותם ורשם עליהם סכומים המגיעים לכדי סכום כולל של כ- 10,000 ש"ח. את השיקים המזויפים העביר לאחר כערבון להלוואה, אך ביום 5.5.16 הופקד אחד השיקים וחשבונה של המתלוננת חויב.

ב"כ הצדדים עותרים במשותף לבטל את ההרשעה ולחייב את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית בלבד. ביסוד ההסכמה שגובשה עומדים מספר שיקולים מצטברים בעלי משקל. תחילה מפנים הצדדים לנסיבות המיוחדות לפיהם אמורים היו השיקים לשמש כערובה בלבד ולא להיות מופקדים. כמו כן, מוסכם כי מדובר בהלוואה שנלקחה לצורך מימון הוצאות משק הבית המשותף של הנאשם והמתלוננת. עוד מוסכם כי התעוררו במקרה זה קשיים ראייתיים משמעותיים. בנוסף, חזרו הנאשם והמתלוננת לקיים מערכת יחסים זוגית משותפת, הכסף הוחזר באופן מיידי והמתלוננת מבקשת שלא למצות את הדין עם הנאשם. לא הוצגו הרשעות קודמות כלשהן והוא הודה, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי. גם התסקיר שהוגש מצביע על לקיחת אחריות, על תובנה שגילה ביחס לפגיעה בבת הזוג ועל בושה וחרטה שהביע הנאשם על מעשיו. שירות המבחן התרשם מאדם אשר הינו בעל כוחות חיוביים ויכולות אישיות טובות. לצד נתונים חיוביים אלה התרשמה קצינת המבחן מקיומם של דפוסים

מסוימים, אשר עשויים להקשות על תפקודו של הנאשם ועל קיומה של תובנה נמוכה לאותם דפוסים, אך מאחר והנאשם שלל כל צורך בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית כלשהי.

קשה להימנע מהמסקנה כי בנסיבות רגילות, אילו הדבר היה נתון לשיקול דעתו הבלעדי של ביהמ"ש, היה מקום להרשיע את הנאשם שהרי מוסכם כי אין במקרה זה כל נזק קונקרטי שצפוי כתוצאה מהרשעה. במובן זה הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת כתב. יחד עם זאת, מלכתחילה הובהר במסגרת ההסדר כי העדרו של נזק קונקרטי לא יהווה מכשלה לביטול ההרשעה. כמו כן, הצביעו ב"כ הצדדים על המאפיינים החריגים של הליך זה ובאיזון הכולל, דומה כי ההסדר אינו חורג באופן קיצוני מרף הענישה הראוי ועל כן שומה על ביהמ"ש לכבדו.

לאור כל האמור לעיל אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה מיום 9.5.17 וקובע כי ההליכים בעניינו של הנאשם יסתיימו ללא הרשעה בדין.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ש"ח שלא לעבור בתוך שנה מהיום אחת העבירות בהן הודה במסגרת הליך זה. לא יחתום – יאסר למשך 14 ימים.

<u>העתק יועבר לשירות המבחן.</u>

<u>זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.</u>

<<ראו>>

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ח, 19/10/2017 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי, שופט, סגן נשיאה

הוקלד על ידי דורית סבג